

Want van de goeden waart gij één
die goud in 't hart bewaren;
de wereld ziet er overheen
maar God zal ze openbaren (G.G.)

Gedenken wij in onze gebeden

De Heer

JULIEN VERGUCHT

echtgenoot van mevrouw

Ilona VANDEN BERGHE

geboren te Eine op 11 december 1922 en
thuis plots overleden op 3 december 1990.

Gesterkt door de H.H. Sacramenten "In Articulo Mortis".

Lid van verschillende godvruchtige genootschappen.

Ilona VANDEN BERGHE, zijn echtgenote ;
Marie-Claire VERGUCHT, zijn dochter ;
De families VERGUCHT - DE RUYCK - VANDEN BERGHE
- VAN PARIJS.

DANKEN U VOOR UW GEBEDEN

Namis : vrijdag 28 december om 19 uur.

Namis confr. H. Barbara 4 januari 1991 om 19.30 uur.

H. Antonius 16 januari 1991 om 19 uur.

H. Hart 30 januari 1991 om 19 uur.

Op de eerste zondag van de Advent had Julien tijdens de Eucharistieviering gehoord : "Wees waakzaam". En enkele dagen nadien is hij van ons heengegaan, zo plots en onverwacht. Er was geen afscheid mogelijk, de dood sloeg onverwacht toe. Het is dan ook met pijn in ons hart dat wij zo machteloos hebben moeten toezien. Julien was een waakzame mens. Hij leefde in nauwe verbondenheid met God, zijn zondagsmis was hem heilig en in zijn gebed richtte hij zich tot Hem die steeds de grote Nabije is in lief en leed.

Hij was een stipte mens, die tijdens zijn loopbaan als bediende zijn verantwoordelijkheid opnam op een voorbeeldige wijze. Steeds mocht men op hem beroep doen en waar hij kon hielp hij met heel de inzet van zijn persoonlijkheid. Hij was dan ook in alle middens een graag gezien man.

Hij leefde voor zijn gezin. Niets was hem te veel als het ging voor het welzijn van diegenen die hem toevertrouwd waren. Als echtgenoot was hij steeds samen met zijn vrouw, niets was hem te veel en hij was vol attenties voor haar. Zodoende was hij vol liefde voor zijn oude schoonvader, die in hun gezin inwoonde. Zijn diep geloof, zijn innemende goedheid en zijn inzet voor zijn medemensen zullen in onze herinnering blijven als parels aan zijn levenskroon.

Dierbare echtgenote, in wel en wee hebben wij steeds gepoogd het beste van onszelf te geven voor mekaar. Uw zorgende nabijheid was voor mij een steun. Het alleen-zijn is zo plots gekomen. Maar wij geloven en bidden dat wij elkaar mogen weerzien in de eeuwige liefde bij God. Mijn hart blijft vol erkentelijkheid voor u. Mijn dochter dank voor uw liefde. Blijf nu verder zorgen voor moeder en help haar in haar alleen-zijn. Mijn schoonvader, wij waren gelukkig met mekaar. Mijn plots heengaan is voor u ook een zware slag. Moge God u helpen om ook dit te boven te komen.

Mijn familie en kennissen, dank voor uw genegenheid. Bid ook eens voor mij.

Ik misse u, waar ik henenga,
of waar ik henen keer.
Den morgenstond, de dagen rond
en d'avonden nog meer (G.G.)

Rouwdienst D'Hondt, Oud. - Hovogra Oud.

8.8/12/90 Eine d., 10u d 10,30

W.
F.